ל א מיי׳ פכ״ו מהלכות שבת הלכה טו סמג לאוין סה טור ש״ע ס״י שנב סעיף ג׳ :

לא ב מיי׳ פ״ד מהלכות מירושין הלכה כד טור ש״ע סה סעיף ה :

[על התוס׳]

לב ג מיי׳ פ״ד מהל׳ מאכלות אסורות הלכה יח :

רבינו חננאל

שאין בו ד׳ על ד׳ מיתר לבני רשות הרבים ולבני רשות היחיד לכתף עליו ולבלבר שלא יחליפו. הגה ר׳ יוחנן אומר לחלוק וזה להלכה וזוא. ופרקינן התם הר״י והרי״ף שתן של תורה. הכא (ולא מחיצות) ברשויות דרבנן. והא ר׳ יוחנן בדרבנן נמי אמר שלא יחליפו דתנן כותל שבין ב׳ חצרות גבוה י׳ ורחב ד׳ טפחים וחזינן בה אין בו ד׳ מאי ואמר רב אחא ב׳ רשויות שלשות בו ואין מדיחין בו ואמ׳ כמלא נימא ור׳ יוחנן אמר אילו מעלין מיכן ואוכלין ואילו מעלין מיכן ואוכלין. ואזדא ר׳ יוחנן לשמעיה דכי אתא רב דימי א״ר יוחנן מקום שאין בו ד׳ על ד׳ מותר לבני הר״ה ולבני הר״ב לכתף עליו ולבלבר שלא יחליפו ופרקינן האי דתנינן אין בו ד׳ על ד׳ אלו מעלין מיכן ואוכלין ואלו מעלין מיכן ואוכלין דמשמע שאין מחליפין ועירי אזדא ולא ר׳ יוחנן. תוב אקשין ולועירי קשיא מתני׳ דאוקימנא (בארנייא) [באפיה] ולא תחליף ופרקינן ועירי מוקים לה באחת תמים נופה. והא דכי אתא רב דימי אמר אין כרמלית פותחה מד׳ מוקי לה כתנאי ואקשינן הני תלתות לגבי אחת תמים עצמה כי תנן כרמלית ולישתרי מים מן אחת תמים עצמה דהא כרמלית עצמה (מותרי)[לתרי] כרמלית אפיק ולא תחשיבה כמפיק מכרמלית להר״י דאינו מותר לכתחלה. (וחנינן) (ופרקינן) אין חוזרין לכרמלית למימר אין דין חוזרין לכרמלית. ר׳ אבינא אמר אפי׳ תימא [יש חוזרין] לכרמלית התם כי אמרה חוזרין בחמוכה אבל הכא בחמולה. כלומר דוקא הוא זו אחת תמים מן וחלן. רב אשי אמר כגון דעבד לה ר׳ גמוחי אחומה. פי׳ גמוחי כגון אבנים בולשות מצדי החלון שחשובות כמחיצות ועל אלו גמרינן א׳ ת״ק פחות מג׳ דהוא כלבר ומוקפת מחיצות דשחות מג׳ לרבנן ולרשב״ג פחות מד׳ *) (מקום ספור הוא ומותר להניח עליו מן הכרמלית ולהחליף להר״י כו׳). וכן רשב״ג כו׳. פירוש חשובות כמחיצות לבתך אחת תמים. לכך מותרין. ואזדא רשב״ג לשעמיה. דכל פחות מד׳ כלבר דמי. ורבנן לשעמייהו דכל פחות מג׳ כלבר ומבואר בפרק ראשון: **מתני׳** נזוזטרא שהיא למעלה מן הים אין מבלאין

הבא לרשויות דרבנן. בריש חלק (ניל דף טו:) סבר רב לחיפכא דברשויות דרבנן כי אין ד׳ כשוחל שבין ב׳ חצירות גבוה י׳ ורחב ד׳ טפחים ורוחב ארבעה מערבין שנים ואין מערבין אחד, היו בראש פירות אלו עולין מבאן ואוכלין ואלו עולין מבאן ואוכלין, נפרץ הכותל עד עשר אמות מערבין שנים ואם רצו מערבין אחד מפני שהוא כפתח יותר מבאן מערבין אחד ואין מערבין שנים והיינו בה׳אין בו ארבעה׳ מאי, אמר רב אויא ב׳ רשויות שולטת בו ולא יזיז בו מלא נימא ורבי יוחנן אמר אלו מעלין מבאן ואוכלין ואלו מעלין מבאן ואוכלין ואודא רבי יוחנן למעמיה דכי אתא רב דימי אמר אין מקום שאין בו ארבעה על ארבעה מותר לבני רה״ר ולבני רה״ר לכתף עליו ובלבד שלא יחליפו, ולבני רה״ר לכתף עליו ולועירי קשיא, תמי׳ הכי אמרה בתמורב דימי תנאי היא; ותיהדי כי חדי כרמלית אביי בר אבין ורב חנינא בר אבין דאמרי תרוייהו אין חוץ לכרמלית רב אשי אמר אפילו תימא יש חוץ לכרמלית ה״מ בסמוכה, הכא במופלגת; **רבינא** אמר כגון דעבד לה ׳יפקי׳ אפומה ואזדו דרבנן למעמיידו ור׳ שמעון בן גמליאל למעמיה

מתני׳ נזוזטרא שהיא למעלה מן המים אין ממלאין היממה בשבת אלא אם כן עשו לה מחיצה גבוהה עשרה טפחים בין מלמעלה בין מלמטה *יכן שתי נזוזטראות זו למעלה מזו; עשו לעליונה ולא עשו לתחתונה שתיהן אסורות עד שיעשו: **גמ׳** מתניתין דלא כתנניא בן עקביא דתניא **חנניא בן עקביא** אומר נזוזטרא שיש בה ד׳ על ד׳ אמות חוקק בה ד׳ על ד׳ וממלא, אמר ר׳ יותנן משום רבי יוסי בן זימרא לא התיר רבי חנניא בן עקביא אלא בימה של טבריא הואיל ויש לה אוגנים ועירות וקרפיפות מקיפות אותה אבל בשאר מימות לא. תנ״ד דברים התיר רבי חנניא בן עקביא לאנשי מבריא: ממלאין מים מנזוזטרא בשבת, ומטמנין בעצה, ומסתפגין באלונטית, ממלאין מים מנזוזטרא בשבת הא דאמרן, ומומנין בעצה מאי היא דתניא *השכים להביא פסולת: אם בשביל שיש עליו טל-דברי הוא 'בבי יותן' ואם בשביל שלא יבטל ממלאכתו-אינו בבי יותן וסתם אנשי

[ניל עו: נקמן נה.]

[ניל ח.]

[ניל עד: ובסח סירכא כ״ש דלא גרסי׳ וכן מכל סוס סה סר״ב ס״ב וכו׳ כתבו בסה כ״ח דגרס וכן]

[תוספתא מכשירין פ״ב]

הגהות הב״ח

(ל) רש״י ד״ה וכן שמעון וכו׳ לשעמיה דאמר כנ״ל ד״ה ג׳ דף נ״ב ע״ב תוס׳ ד״ה נזוזטרא שיש למעלה מן המים פ׳ [ניל נ: (ג) ד״ה

ופס׳ ר׳ יוחנן כרשויות דרבנן. כגון ב׳ חצירות : **נמי אמר**. דלא יחליפו דרך מקום פטור דקאמר לעיל ואלו מעלין מכאן ואלו מעלין מכאן והוא הדין דמורידין לבל לחמר התם וחחדא ר׳ יוחנן לטעמיה ומייתי עלה להא דרב חמא בר ר׳ טל ד׳ כמל נאלו ואלו ובלבד שלא יחליפו : **פורס** כ׳ לשרות שולטת בו . כלומר דלא ר׳ טל ד׳ לא הוי רשותא לנפשיה ושולטין שניהם כרוחבו : **ולא יזיז**. בלחלו חפיפו כמלא נימא וכ״ש שלא יוריד הימנה כלום ולא יעלה מן האויר מקום עליו כלום : **אלו מעלין כו׳**. דכמיל לנבייהו לקולא : **ואזדא ר׳ יוחנן לטעמיה**. מסקינן דלחמקפתא היא : **פשוט**. דלאו מעלין מכאן ואלו מעלין מכאן דמשמע לכל לחלופי לא : **ועירי פמרס**. משמיה דר׳ יוחנן לבל לרב דימי מיבעי ליה דר׳ יוחנן מוסר להחליף : **ולועירי קשיא פס**. דקמני לעיל פחות מג׳ משמע דלי וממלא וליכא לאוקמה אלא בחצר ולחלוק אלמא ברשויות דרבנן מחליפין דרך מקום פטור : **ועירי טוב**. פלוגחייהו דלעכ״ע ורבנן ברוחב לחת המים גופה, ולחמרי רבנן דבשלשה מקריא כרמלית : **ודרב דימי**. לחמר לן כרמלית פחותה מד׳ חגאי היא : **ופיפוי כי טורי כרמלית**. כלי חמה לחפיל ליה בה שיטור כרמלית ליחסר מחום חורי כרמלית כי היכי לחמריק דרשות הרבים כרשות הרבים למי׳ כגון טיחל הסמוך לרשות הרבים וי״ט בו טור ורוק לרבים לחמוך ונה סם חייב דחמיבי ליה הכחה בהיהיר, ר״ת לחלל ויש בה שיטור כרמלים קודם שחכנס לעיר הכחת נמי חיחסר דמכרמלים לחפיל : **מין פורס פורין לכרמלים**. דלח לחמירו בית רבנן טולי לה׳ : **בפמוכה**. כגון טיחל חור שבחול הסמוך לקרפף יוחר מבית סחיחים : **בפופלנת**. שלין בה כשיטור לחלח למרחק : **רבינא אמר**. לחי שיטורא דג׳ וד׳ דלרבנן ורשב״ג לח בשיטורא דלמה גופה ולח בחגפיה ולהחליף : **ולח דמכר לח ניפקי**. מוטלות : **בפופס**. בכניסה וביציחה ולחחזיל המיחה סמוך לחגפיה כחוך לוגניה מכלן ומכלן ולח חיבריה בחמלע שיהו המים נכנסין ויולחין דרך שם ולמרי רבנן **דפחות מג׳** לחמרין לבול ולחבור לבול ב׳ לח לחמרין בבול ולחבור דפיכולה היל : **ורבן שמעון לטעמיה**. דלחמר בפ״ק (ו) פחות מד׳ לבור : **מתני׳ בפ״ב עשו לה**. כל סביבותיו לו סביב לחקב ד׳ על ד׳ החקוק בחמלעיתה ׳דנוך לחיים׳ לחמר להכשיר לחפ״ה שהיל לכל כתף ונוך לחנניה בן עקביה לח לחמר : **כיון מלמטה**. מחוברת לגזוזטרא מחחיחה : **זו למעלה מזו**. לחיטו זו שלח כנוד זו ובלבד שלח תהל מופלגת מכנגדה במקך הסחל לרבטה כדחמר בגמרל : **שפיפן פפורות**. למלחות בנקב המליוטה מד׳ טיורבו והמחבוטה בנקב שלה חין ל״ל שהיל לחסורה להה מכרמלים לה״ט קל ממלל : **גמ׳ פוקק בה כו׳**. ולחן לריך כה מחיטה לחחרים כוף ונוך הוחיל ויש עשרה לכל רוח לנקב : **ממלחין מים מנזוזטרא**. ניש בה ד׳ לחמות על ד׳ לחמות : **ומומנין**. פילוחיהן כ״עשה־פסולת קטנים, ולחן על פי שלקטו מן הגדה בהכשמה ומכל מלין מכשיריו לחם בפירוש לקמיה : **פלונטית**. בגד שמסתפגין בו כשיולחין מניה במרחן : **בפניה**. קודם היום להביח פסולת מבולחת מן הגדה להממין בו פירות לח לכך נחסוך להכניס ערוגה וטח ל׳ בחל שלין ייבש, הרי הוח כבי יותן : **לחכי**

מלח וכו׳ לכבי ספיד ומ״ב ומ״ה עבו לם ממיטה : (ד) ד״ה כין וכו׳ מבוח דהקב עשוי :

הימנה בשבת אלא אם עשו לה מחיצה גבוהה י׳ טפחים כו׳. פי׳ כגון שהעמידו על שפת הים ותקרה עליהן. ואמרינן מתניתין דלא כתנניא בן עקביא דתניא אלא עשויה מחיצות אלא דחקק בלבד ומפלא דתניא ר׳ חנניא בן עקביא אומר נזוזטרא שיש בה ד׳ על ד׳ [אמות] חוקק בה ד׳ טפחים ומפלא בהן א״ר חנניא לא התיר ר׳ חנניא בן עקביא אלא בים של מבריא הואיל ויש בה אוגנים. פי׳ אוגנים כגון קיפחים מקיפות אותה שלא יפול שם חיניק או בהמה בלילה ויוליא בהן : **ת״ר** ג׳ דברים התיר ר׳ חנניא בן עקביא לאנשי מבריא שיהו ממלאין הנזוזטרא בשבת כדאמרן. ומומנין בעצה. שמעינן בה ב׳ פירושים השבטת פירות ושטות הכשרה. והמפנה בה בשבת. המפנת פירות פי׳ התיר לבני מבריא להמפין פירותיהן בעצה שיש בה לחלוחית והיא קבנין ובודר הוא כדחמר בגמ׳ לקמן ואמר לרי אפשר שיש בה לחלוחית אין לחלוחית זו מכשרת הפירות לקבל טומאה. ומפני מה אין מניחין אותה ליבש לחלוחיתה מפני שהן מסדרין לתולשה ולהביאה משום שכל היום הם פרורין במלאכתן והביא להן ראיה דתנן השכם (להן) [להביא פסילת]. אם בשביל של שעליו נתכוון להביאן נתברר שרצונו באותו המל והרי זה בבי יותן מים על ורע ומכשיר ואם לא השכים אלא כדי שלא יבטל ממלאכתו בשאר היום. אינו בבי יותן. ואמר בי אותם אנשי מבריא לא צריכי ללחלוחית של העצה ומפני שלא יבטלו ממלאכתן מסדרין ומוסנים בהם הפירות. ותנן נמי המשמן פירותיו

*) פי׳ מלו עד מי׳ לרב״י כו׳ לכתוב לין לו מקום כתן דמל לפי מוקימנה זו פליגי בלבוד ולחזו לטעמייהו ולח מייבי מקשה מקום פטור כלל ו״ע.

רב נסים גאון

ב׳ רשויות של יחידין אחת לראבן ואחת לשמעון אי נמי (רשות היחיד וכרמלית) [פרשות היחיד לכרמלית] (דאסורין) מדרבנן לא גזרו חכמים בהם כתו ואיתיה פרקישא בפרק הזורק בשבת (דף ק) כותו בכרמלית לא גזרו רבנן ומנא תימרה דתנינא בפרק כלל גדול (דף סו) מאי עצה אשר רב יהודה תבן של מיני קטניות : **שמעת** מינה כותו ברשויות/[לא] גזרו פירושה ברשויות דרבנן כגון ואזדו רבנן לטעמייהו ורבן שמעון בן גמליאל לטעמיה דאמרי רבנן פחות מג׳ כלבר דמי ורבן שמעון בן גמליאל אמר פחות מארבעה כלבר דמי והברייתא שנוכר בה הלוקחת בפרק שכרי [דף יד ע״ל] וכבר פירשנוה: **ומומנין** בעצה. איתא בפס׳ שבת בפרק כלל גדול (דף סו) מאי עצה אשר רב יהודה תבן של מיני קטניות : **שמעת** מינה כותו ברשויות/[לא] גזרו פירושה ברשויות דרבנן כגון